

мира II, то трѣбвало ново-то Правителство да е събудено, и между това да отхранятъ младый Монархъ съответственно на ползы-ты на Государство-то.

За нещастіе, той падна на рѣцѣ на властолюбивъ чело-вѣкъ, който, както и всички-ти подобни на него челоувѣци, за да удържи власть-та, увеселяваше Царя съ игры, съ ловъ, съ една думъ, той вдигнѣ надеждѣ-та отъ отечество-то да има добръ Господарь; а негова-та надутость възбуди срѣщу него други-ты Българскы Воеводы, знамениты-ты съслужи-тели Владимировы. На това помагахъ много, както частны, така и общественны причины. Нѣ гнѣвъ-тъ на неговы-ты не-пріятели най много ся усили отъ честолюбивы-ты му плано-ве; като ся научихъ, че той искалъ да ся свати съ Импера-тора, стана всеобща мѣлва. Мнозина пакъ пріяхъ странж-та на Князове-ты.

И така Блгарія намѣри сама въ себе си неприятели: Правителство-то, което още не бяше ся утвърдило, побрѣза да ся укрѣпи съ съюзъ съ Византійци-ты.

Ами дѣ сж были въ това врѣмя Князове-ти. Византій-ци-ти не ни оставихъ подробности за това. Отъ тѣхъ само знаемъ, че Князове-ти мыслили зло, и най послѣ направили бунтъ, накто по' долу ще видимъ: достоверно е, поне, че ти сж были въ царскѣ службѣ; зашто не можяхъ да имъ не дадѣтъ воеводство; нѣ дѣ сж были воеводы, не ся знае; зашто Византійци-ти говоряхъ за събытія-та, безъ да опрѣдѣ-лявать мѣсто-то, или говоряхъ весма неопредѣленно, и това ще рече, че ти сж писали само отъ единъ слухъ, (на прим., in arce quadam, въ нѣкаквѣ тврѣдинѣ, и проч.)

Оба е зашто-то Византійци-ти въ тѣж работѣ забрък-вать Скъмѣ-ты, които, както казвать, откъснали ся отъ под-данство-то на Петра, то ся види, че Българска-та Дръжава цѣла начала да ся клати, че различни нейны области начина-хъ да мыслятъ за възстаніе. Види ся още, че на Князове-ты были дадени нѣкои области за управленіе,